

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/190/2016
Identifikačné číslo spisu:	3113234884
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3113234884.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T., bývajúceho v M., zastúpeného JUDr. Milanom Kukučkom, advokátom so sídlom v Nitre, Farská 34, proti žalovanej Galleko SK s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Kasárenská 9, zastúpenej RK LEGAL, s. r. o., advokátskou kanceláriou, so sídlom v Bratislave, Hviezdoslavovo nám. 17, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 11 Cpr 10/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. marca 2016 sp. zn. 6 CoPr 3/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 22. marca 2016 sp. zn. 6 CoPr 3/2015 potvrdil ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok Okresného súdu Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 19. decembra 2014 č. k. 11 Cpr 10/2013-141, ktorým súd prvej inštancie žalobný návrh zamietol a vyslovil, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd v odôvodnení konštatoval správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Uviedol, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, na akých dôvodoch bolo založené, nie je všeobecné ani jednostranné a nepresvedčivé. K námietkam žalobcu ohľadom nedostatočného zistenia skutkového stavu odvolací súd konštatoval, že vzhľadom na zistené skutočnosti dospel v zhode so súdom prvej inštancie k záveru, že skutky, ktoré boli vytknuté žalobcovi v napadnutom právnom úkone a boli príčinou okamžitého skončenia jeho pracovného pomeru, sa stali. Poznamenal, že z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že v danej veci žalobca zavinene porušil svoje povinnosti zamestnanca upravené v § 81 písm. a/, c/ a e/ Zákonníka práce. Uviedol, že v danej veci z vykonaného dokazovania, najmä výpisom telefónnych hovorov žalobcu v rozhodnom období vyplynulo, že žalobca vykonal iba 4 telefonické hovory za 3 dni práce, okrem toho posledné hovory realizoval pred obedom do 11.00 hod, a navštívil iba 9 zákazníkov, pričom v priemere dve hodiny svojho pracovného času trávil v obchodnom centre bez preukázania dôvodnosti. Odvolací súd tak uzavrel, že vzhľadom na uvedený postoj žalobcu k plneniu pracovných povinností, spôsob a

intenzitu porušenia pracovných povinností, dôsledky pre zamestnávateľa (užívanie služobného vozidla na súkromné účely) je správne hodnotenie uvedeného porušenia pracovnej disciplíny ako porušenia závažným spôsobom. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie mal z vlastnej iniciatívy odstrániť rozpory ohľadne výkonu pracovných činností a aj bez návrhu strán v konaní vypočúť svedkov uviedol, že v danej veci po vykonaní dokazovania, ktoré v plnej miere „ovládla“ žalovaná, ktorá označovala a predkladala dôkazy na preukázanie svojich tvrdení rozhodných pre posúdenie veci, nevznikol žiaden žalobcom tvrdý „rozpor ohľadne výkonu pracovných činností“, ktorý by bolo potrebné odstraňovať ďalšími dôkazmi. Ak žalobca dospel k potrebe odstraňovať rozpory, resp. preukazovať skutočnosti vyvracajúce skutočnosti zistené z dôkazov žalovanej, bolo jeho procesnou povinnosťou účastníka konania dôkaz navrhnúť, označiť a prípadne predložiť (§§ 101 ods. 1 a 120 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Súd svojou vlastnou aktivitou nemôže do sporu vnášať skutočnosti, pre ktoré nie je podklad v spise a vo výsledkoch doterajšieho konania. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd viazaný dôvodom podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu tak, že uplatnenému návrhu v celom rozsahu vyhovie a zaviazne žalovanú na náhradu trov konania alternatívne, aby predmetný rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že odvolací súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), nakoľko predmetnú právnu vec prejednal výlučne formálne. Odvolací súd v napadnutom rozsudku formalisticky konštatoval, že skutky, ktoré boli vytknuté žalobcovi v napadnutom právnom úkone a boli príčinou okamžitého skončenia jeho pracovného pomeru sa stali a na základe toho už nepovažoval za potrebné vo veci vykonávať ďalšie dokazovanie a rozhodnutie veci odôvodňovať. Namietal, že prvoinštančný súd a rovnako aj odvolací súd nesprávne právne posúdili prípad a dôkaznú situáciu, nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy, nevykonali všetky dostupné a navrhované dôkazy a následne vec nesprávne právne posúdili a nesprávne rozhodli. Poznamenal, že v danom prípade nebolo preukázané závažné porušenie pracovnej disciplíny a pokiaľ mu žalovaná vytýkala nedostatky, ktoré mali byť spôsobené tým, že nebol dodržaný týždenný pracovný čas na základe záznamov GPS, tak táto skutočnosť nezodpovedá realite, pretože údaje získané z GPS sú údajmi o pohybe motorového vozidla, ktoré pracovník používa a nie údaje, či využíva pracovný čas. Uviedol, že samotný výpis z GPS nie je dôkazom o nevykonávaní práce, nakoľko v zmysle ustálenej judikatúry slovenských súdov výpisy zo sledovania GPS nie je možné interpretovať tak, že sa jedná o nástroj kontroly dochádzky zamestnancov a takýto výpis je možné považovať len za dôkaz o pohybe konkrétneho motorového vozidla (napr. rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 CoPr 1/2012, 4 CoPr 2/2012). Ďalej poukázal na to, že odvolací súd nevzal do úvahy, že zo strany žalobcu nešlo o úmyselné konanie a bolo to prvé konanie žalobcu, ktoré možno posudzovať ako porušenie disciplíny a žalovanej nevznikla konaním žalobcu žiadna škoda. Z rozhodnutia súdu nie je možné ustáliť aká bola miera intenzity porušenia pracovnej disciplíny a v čom konkrétne spočívalo riziko ohrozenia záujmov žalovanej s tým spojených. Konštatoval, že v prípade existencie pochybností a rozporov ohľadne výkonu pracovných činností mal súd z vlastnej iniciatívy uvedené rozpory odstrániť a aj bez návrhu strán v konaní vypočúť svedkov, napr. M.. V konaní žalobca navrhol relevantné dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia preukázali, avšak súd sa rozhodol, že predmetné dôkazy nevykoná. Na základe uvedeného mal za to, že skutkové a na ne nadväzujúce právne závery odvolacieho súdu sú predčasné, pretože odvolací súd v tomto smere nevykonala dostatočné dokazovanie.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhla podané dovolanie v celom rozsahu odmietnuť a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania.

4. Dovolanie žalobcu bolo podané 2. júna 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vychádzajúc z vyššie uvedeného ako súd

dovolací po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade so zákonom, skúmal prípustnosť a dôvodnosť dovolania bez nariadenia pojednávania. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

7. Dovolateľ dovolaním napadol potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existenciu nezistil ani dovolací súd; nepreukázaná bola tiež namietaná vada konania (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

8. Dovolateľ v dovolaní výslovne namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je formálne a teda nedostatočne odôvodnené a že odvolací súd vo veci nevykonával ďalšie dokazovanie.

9. Dovolací súd v súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých súdy založili svoje rozhodnutia. Ich správnosťou sa dovolací súd nemal oprávnenie zaoberať.

10. Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že dovolateľ za odňatie možnosti konať pred súdom považuje nevykonanie ním navrhovaných dôkazov súdom prvej inštancie a nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov a nevykonanie ďalšieho dokazovania odvolacím súdom, čo v konečnom dôsledku viedlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci.

11. K predmetným dovolacím argumentom najvyšší súd uvádza, že podľa právnej úpravy do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nezakladalo nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V týchto súvislostiach najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012 a pre úplnosť poznamenáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony (I. ÚS 50/04).

12. K námietke žalobcu, že súd mal z vlastnej iniciatívy a aj bez návrhu strán v konaní vypočúť svedkov, dovolací súd uvádza, že v danom prípade bol „skutkovým“ súdom (vykonávajúcim dokazovanie) súd

prvej inštancie, lebo odvolací súd rozhodoval vo veci samej bez nariadenia pojednávania. V takejto procesnej situácii mal žalobca vytvorenú reálnu príležitosť uvedený nedostatok v konaní pred súdom prvej inštancie namietat' v ním podanom odvolaní. Túto možnosť ale nevyužil (viď odvolanie na č. l. 150 spisu), preto podmienka prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nie je v takom prípade splnená. V prejednávanej veci súd prvej inštancie pred ukončením dokazovania naplnil manudukčnú povinnosť v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., po ktorej žalobca uviedol, že ďalšie dokazovanie nenavrhuje. Súd žalobcovi umožnil realizovať oprávnenia v zmysle § 118 ods. 4 O.s.p., vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci a dokazovanie uznesením vyhlásil za skončené (viď zápisnica o pojednávaní pred súdom zo 4. decembra 2014, č. l. 137 až 139a spisu). Z uvedeného nevyplýva, že by postupom súdu prvej inštancie malo dôjsť k znemožneniu procesných práv pri dokazovaní. Dovolací súd navyše poznamenáva, že odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia vysvetľoval dôvody (ne)vykonania ďalšieho dokazovania tak, že po vykonaní dokazovania súdom prvej inštancie, ktoré v plnej miere „ovládla žalovaná“, nevznikol žiaden žalobcom tvrdý rozpor ohľadne výkonu pracovných činností, ktorý by bolo potrebné odstraňovať ďalšími dôkazmi. Ak žalobca dospel k potrebe odstraňovať rozpory, resp. preukazovať skutočnosti vyvracajúce skutočnosti zistené z dôkazov žalovanej, bolo jeho procesnou povinnosťou dôkaz navrhnúť, označiť a prípadne predložiť (viď str. 10 posledný odsek rozhodnutia odvolacieho súdu).

13. Ostatné námietky žalobcu smerovali k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom a rovnako súdom prvej inštancie, dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci ako dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prípustnosť dovolania nikdy nezakladalo (viď R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014), preto sa dovolací súd týmito námietkami žalobcu nemohol zaoberať.

14. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

15. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.